

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 742/2022
13.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године и 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Цветковића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године и 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К.бр.771/19 од 02.06.2021. године окривљени АА је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. КЗ, јер није доказано да је учинио дело за које је оптужен. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Лесковцу, па је преиначена пресуда Основног суда у Лесковцу К.бр.771/19 од 02.06.2021. године тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног АА огласио кривим за кривично дело оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. КЗ и за исто му изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 2 (две) године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је окривљени обавезан да Апелационом суду у Нишу на име паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, као и да накнади трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом, а о чијој висини ће тај суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лесковцу и браниоца окривљеног АА, па је потврђена пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Небојша Цветковић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године и 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде Апелационог суда у Нишу тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да укине пресуду Апелационог суда у Нишу 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године ради поновног одлучивања по жалби браниоца окривљеног изјављеној на другостепену пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да противправно поступање окривљеног не представља кривично дело оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, већ би се у конкретном случају евентуално могло радити о прекршају из члана 50. став 1. тачка 5) Закона о платном промету. Наиме, по ставу браниоца, окривљени је у конкретном случају поступио супротно одредби члана 46. став 3. Закона о платном промету којом је прописано да правна и физичка лица која обављају делатност не могу измиривати новчане обавезе пребијањем ако су њихови рачуни у тренутку плаћања блокирани ради извршења принудне наплате, при чему је кршење одредбе члана 46. став 3. Закона о платном промету санкционисано као прекршај из члана 50. став 1. тачка 5) Закона о платном промету.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Цветковића били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је у овом кривичном поступку поступао у трећем степену по жалбама изјављеним против другостепене пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 637/2021 од 08.12.2021. године. Апелациони суд у Нишу, као суд трећег степена, је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4, став трећи пресуде донете у трећем степену 12Кж3.бр.6/22 од

06.04.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем истиче да се у радњама окривљеног не стичу обележја квалификованог облика кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим, већ би се само могло радити о основном облику кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 1. КЗ и то о више кривичних дела или о једном кривичном делу у стицају, обзиром да у конкретном случају нема квалификаторног елемента за постојање квалификованог облика кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. КЗ, а то је да је оштећеном повериоцу проузрокована штета великих размера и то у износу преко 6.000.000,00 динара. Наиме, по ставу браниоца окривљеног, уколико се ради о оштећењу више поверилаца, да би постојао квалификовани облик кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. КЗ неопходно је да сваком од оштећених поверилаца, наведених у оптужном акту јавног тужиоца, појединачно буде проузрокована штета великих размера, дакле потраживања више различитих поверилаца се не могу сабирати и тиме остваривати квалификаторни елемент квалификованог облика кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. КЗ, при чему повериоци могу бити оштећени само за износ ненаплаћених потраживања, јер наплаћено потраживање не може бити урачунато у износ штете. Како су у конкретном случају оптужним актом јавног тужиоца обухваћена четири повериоца, те како су појединачни износи ненаплаћених потраживања од сва четири оштећена повериоца (који су део својих потраживања наплатили из стечајне масе у стечајном поступку) мањи од 6.000.000,00 динара, па и ненаплаћено потраживање „Војвођанске банке“ АД Нови Сад, то је суд, по ставу браниоца окривљеног, погрешно сабирао висину износа потраживања оштећених поверилаца које су они пријавили у стечајном поступку и тиме погрешно остварио квалификаторни елемент квалификованог облика кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. КЗ. Изнетим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се правноснажне пресуде суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 237. став 1. КЗ.

Жалбом браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Цветковића указивано је и на ову повреду кривичног закона, па када се има у виду да је Апелациони суд у Нишу, поступајући као суд трећег степена, о томе изнео разлоге на страни 3, ставови трећи и четврти и страни 4 став први пресуде донете у трећем степену 12Кж3.бр.6/22 од 06.04.2022. године којом је одбио као неосновано изјављену жалбу браниоца окривљеног, а које разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, то на њих, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Имајући у виду да је Апелациони суд у Нишу и по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају правилно правно квалификовао кривичноправне радње окривљеног АА као квалификовани облик кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 1. КЗ, а не као основни облик кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 1. КЗ, како то погрешно сматра бранилац окривљеног, то се стога као неосновани оцењују и наводи браниоца

окривљеног у делу у којем истиче да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за кривично дело оштећење повериоца из члана 237. став 1. КЗ, за које је прописана казна затвора до 3 године, а који наводи браниоца окривљеног би, по налажењу овога суда, представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Небојше Цветковића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За председника већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић